

Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou

XVII TROBADA DE POETES

ESTIU 2009

Vilanova d'Escornalbou, 23 d'agost de 2009

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

XVII TROBADA DE POETES

Presentació de l'acte: Joan Maria Roig Ferré

ELS SÍNTOMES DE L'AMOR
Miquel Taverna Balcells (Alforja)

CORRANDES
Miquel Taverna Vilella (Alforja)

L'ONCLE JOAQUIM
Magda Garcia Capafons (Mont-Roig del Camp)

LES CAMPANES DEL MEU POBLE
Eugeni Anguera Manuel (Vilanova d'Escornalbou)

DIADA DE LA POESIA
Maria Torrents Salvat (Riudecols)

LA PUNTAIRE MIRA AL CEL
Dolors Virgili Recasens (Bràfim)

S'ASSEMBLEM ELS HOMES I ELS RIUS)
Francesc Rebull Gras (Bràfim)

EL PA AMB TOMÀQUET
Joan Vilella Casals (Botarell)

DOL D'UNA CONVERSA MORTA
Dolors Ollé Aragonès (Vilanova d'Escornalbou)

ÉS UNA ENGANYIFA
Lluís Nadal Jasan (Botarell)

SÓC JUBILAT
Baldiri Anguera Guitart (Vilanova d'Escornalbou)

PER A TÚ, AINA
Josep Maria Anguera Guitart (Vilanova d'Escornalbou)

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

PRESENTACIÓ DE L'ACTE: JOAN MARIA ROIG FERRÉ

Bona tarda a tots:

Quan el Joan Escoda em va proposar, en representació de l'Ajuntament, que digués unes paraules de introducció a la trobada de Poetes d'enguany (dissetena edició), vaig quedar molt sobtat, i la primera reacció va ser dir: "no, gràcies, jo no sé fer això", i no ho faré bé.

A l'insistir i finalment fer-me dir que sí, vaig pensar faré una petita reflexió sobre el nostre poble i deixaré pels poetes la poesia, que són els qui en saben i els que us han convocat a vosaltres, aquí.

Jo, amics, sóc del món de la Construcció i de la Promoció Immobiliària (d'això sí que en podria parlar molt, però avui no toca).

No hi estic per vocació, ni per tradició familiar, sinó per altres circumstàncies. Les mateixes que a moltes famílies i a molts fills de Vilanova, (com també a d'altres pobles pagesos de Catalunya), fa una cinquantena d'anys els varen portar a haver de marxar cap a ciutats grans a la recerca de treball: a la indústria, a la construcció, als serveis, al comerç, al turisme, etc.

No es podia viure fent de pagès. I els anys no ho han arreglat, però les coses **han canviat**.

Lavors les distàncies, ni que avui les veiem petites, eren una dificultat. Per desplaçar-se es requeria molt de temps i els mitjans eren escassos. Avui, sortosament, la millora de les carreteres, ens permeten viure a Vilanova i treballar o estudiar a un altre lloc.

- Recordo que teníem el "cotxe de línia" (de cal Rafel) dos cops a la setmana, (jo marxava amb el del dilluns i tornava amb el del dissabte), i ara a totes les cases tenen un o dos cotxes.
- Teníem un sol telèfon al poble a (cal Quinquet) i avui tots tenim mòbil i Internet.

Les fonts de riquesa ja no són exclusivament l'agricultura, i Vilanova ha pogut millorar la qualitat de vida i el benestar dels seus habitants, i disposar de més i millors **serveis**.

Aquesta plaça mateix (eren els antics rentadors), el cafè, aquest centre cultural, escoles noves, llar d'infants, consultori mèdic, biblioteca municipal... (Recordo que fa cinquanta anys la biblioteca eren dues caps de llibres que es rebien i canviaven cada mes per part del nostre estimat mestre el Sr. Jaume.)

Tenim moltes **associacions**:

- Secció recreativa
- Associació de dones

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

- Colla gegantera
- AMPA Font de l'Arc
- Societat de caçadors
- Associació de jubilats
- Cooperativa agrícola
- Grup de teatre Rialles
- Secció esportiva
- Agrupació de defensa forestal
- Nou full d'informació municipal. (per cert amb una deliciosa entrevista a la Maria de cal "Benac").

En el món del treball

- Tenim empreses de construcció, de transports, de maquinària i excavacions, i tots els oficis.
- Empreses de granges i d'elaboració d'aliments càrnics i d'altres.
- Empreses tèxtils de confecció i de disseny.
- Restaurants i hotels com Ca l'Amadeu.
- Noves urbanitzacions
- i d'altres activitats que em dec deixar.

Una Vilanova diferent de la de fa cinquanta anys, i molt més diferent de la de fa tres segles, quan tot i tothom depenia dels amos de la Baronia d'Escornalbou.

VILANOVA

Té unes vistes fantàstiques, tant mirant cap a la Mola com cap al Castell, o cap a la Mare de Deu de la Roca (per cert i lligant amb la convocatòria de la 2ª caminada popular per la setmana que ve, suggereixo de reobrir la part de camí intransitable actualment, per celebrar-hi la 3ª caminada de l'any que ve); i també la vista mirant cap al pla i el mar. Té també un aire fresc a l'estiu i solejat a l'hivern, i dies de vent que diuen "espavila el cervell".

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

Tot això no ens treu els molts mals de cap de la crisi que estem vivint. De crisis n'hi han hagut i n'hi hauran (ja la Bíblia ens parla d'Egipte, amb 7 anys de vaques grasses i 7 de magres). És un repte que cal afrontar amb valentia i no acovardir-se (jo avui ho estic fent) i amb noves idees, amb coses noves o perfeccionant les que ja tenim. Amb il·lusió, imaginació, esforç i constància ens en sortirem. No pensar i confiar que els que manen ja ens ho solucionaran tot.

Per acabar, què puc dir dels poetes?

Jo crec que el que diu el Baldiri, en el programa de la festa major ja no es pot dir millor. Per això ho vull recordar on diu:

“La poesia és l'art de descriure un ampli ventall d'impressions; parlar amb el cor traduint sentiments, adornat amb la música de la rima o una mètrica més o menys acurada com a pauta; o bé la prosa lliure, profunda i despullada de floritures. És important la forma, però sobretot el fons”.

Amb tot això: que ens millori la nostra autoestima, que ens és molt necessària per continuar pel camí de la vida: vivint i fent coses bones.

Amics, a tots gràcies per la vostra atenció i per escoltar-me.

Que tingueu una bona festa major i una bona vetllada poètica.

Bona nit.

Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou

ELS SÍNTOMES DE L'AMOR

Cantava un trobador amb honor
Entorn als símptomes de l'amor
A l'instant en què Cupido s'assenta
Ja que la persona enamorada
Viu tan feliç i despistada
Que n'és l'última que se n'assebenta.

Quan el sentiment és tan fort i fi
L'enamorat comença a sentir
El suau rumor de les ones
Sent tremolar el seu cos
Sent un esclat meravellós
I en l'estómac papallones.

Sent la seva ànima volar
Envers un màgic lllindar
Per sobre de llacs de cristall
Sent un fresc perfum embriagador
Per tendres jardins en flor
I per preciosos esculls de corall.

Quan veu la persona enamorada
Sent vergonya dissimulada
Volent passar-hi moltes estones
I el seu cor feliç s'accelera
Quan sent florir la primavera
En les seves tendres galtones:

Quan beu amb ànsia i valor
De les fresques fonts de l'amor
La seva set mai es saciada
El que desitja és tan sols besar

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

Els seus llavis i acariciar
La pell de la persona estimada.

Se sent cada enamorat
Vivint en un capvespre daurat
Envoltat per núvols d'or
I entre cors de querubins
Van levitant pels confins
Del dolç univers de l'amor.

Miquel Taverna Balcells, Alforja

CORRANDES

El que a mi m'agradaria
És poder ser com el vent
Doncs ta cara besaria
Ho faria amb alegria
I no em veuria la gent.

Quan estic al teu costat
El cor batega amb il·lusió
Amb la il·lusió del viure
És que estic enamorat de la teva claror
La claror del teu somriure.

Tens un aire de senyora
I un posat tan elegant
I una gràcia encisadora
Que si pogués a tot hora
Jo t'estaria mirant.

Si és que entre totes les dones
Tan sols tu ets diferent
Entre tantes ties bones
Tan boniques i bufones
Sols en tu estic content.

Quan estic al teu costat
El cor s'omple d'il·lusions
És la pura veritat
Estic tan emocionat
Que et menjaria a petons.

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

Miquel Taverna Vilella, Alforja

L'ONCLE JOAQUIM

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

L'oncle Joaquim al jubilar-se
Va decidir convidar,
Conèixer món i anar de viatge
Que li feia il·lusió gran.

Decidit i amb la seva senyora
Va anar-se'n d'excursió,
L'aventura l'esperava
I l'omplia d'emoció.

A l'agència varem dir-li
En arribar a l'aeroport,
Vostè embarqui les maletes
I esperi el seu vol.

Allò semblava a can seixanta
Panells, passadissos, taulells
Gent carregats de maletes
Sortint i entrant per tot arreu.

No sabia on deixar-les
I demanant informació,
Va aconseguir embarcar-les
I pujar a l'avió.

El viatge era llarg i els seients
Molt estrets,
Apretats com arengades
Sense poder allargar els peus.

Van arribar al seu destí
I l'agenda era apretada,
Sortien aviadet
Per aprofitar la jornada.

El guia molt amable
Explicava amb afany
Dates, combats i batalles
Dels llocs que anava passant.

A tret d'alba els peus a terra
I tot el dia a l'autocar,
No podien despistar-se
Tot estava controlat.

Amb quinze dies de viatge
Va arribar tan estressat
Que va dir, mira Papeta
El viatjar s'ha acabat.

Anirem quan ens plogui
Amb el cotxe a donar un tomb,
Però els "tours" que se'ls quedin
M'he cansat de veure món.

Així doncs l'oncle Joaquim
Ara és més feliç que mai,
Es dona la bona vida
Sense pensar en viatjar.

Magda Garcia Capafons, Mont-Roig del Camp

VILANOVA D'ESCORNALBOU, LES CAMPANES DEL MEU POBLE

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

Les campanes del meu poble:

Tenien una gran missió,
Amb el seu so puntual i noble
Donar la millor informació.

Les campanes...

La seva veu, clara i sonora,
Quan la gent pocs rellotge tenia,
Amb puntualitat, donaven l'hora,
Les vint-i-quatre hores del dia.

Les campanes...

Les ventaven dues vegades al dia,
La seva missió, mai va fallar,
Les ventaven, per descansar i dinar, al migdia,
I, després les ventaven, tornar a treballar

Les campanes...

Els dies feiners, cridaven a les velletes,
De bon matí, per anar a l'església a resar
De negre, corbades i arrugadetes,
A missa, amb devoció, solien anar.

Les campanes...

Els dies festius, el so era diferent,
Sobre tot per la Festa Major,
Veies a tothom alegre i content.
El predicador, ens feia un llarg sermó,
De Sant Agustí, el nostre Patró.

Les campanes...

Pels batejos i les bodes,
El seu so era agradable,
Per reunir a les persones,
A una festa memorable.

Les campanes...

Les batallades, solemnes i espaiades
Sempre, ens van acompanyar,
Quan a les persones estimades,
Amb tristesa, anàvem a acomiadar

Les campanes...

Per la Setmana Santa callaven
Respectaven la Passió del Salvador
Per la Pasqua, amb força, repicaven,
Anunciant, la Triomfal Resurrecció

Les campanes...

Sempre, les vull recordar.
Encara les sento repicar!
Eren les vertaderes pregoneres,
Dels fets, que al poble, solien passar.

Eugeni Anguera Manuel, Vilanova d'Escornalbou

DIADA DE LA POESIA

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

Tendre és el mot, dit poesia
Impulsa cultura i codifica amor.
S'omple el poeta
De secrets imatges
I la llum recerca entre els paratges
Poesia és...?
Quan l'oreneta construeix el niu
A la barbacana de qualsevol façana.
Poesia és...?
Quan canta la cardina
I l'arrupit s'ajoca amagat a la bardissa.
Poesia és...?
Quan arriba la diada de Nadal
I adorem al Déu Infant.
Poesia és... caminar pel desert
I desitjar fruit d'un oasi incert.
Navegà sobre les fortes onades
De la mar i l'oceà,
On es desdibujan les petjades.
Una volada d'ocells un pom de bonics
clavells
Les carícies de la mare
Les moixanes del pare,
L'anyorança de l'home estimat
Mai recuperat i sempre allunyat
L'ombre que rep la masia
D'una arbreda ja florida.
L'aigua que surt de mina,
El noi enamorat de la seva veïna.
Quan no es deixen veure
A la nit obscura
Ni els estels ni la lluna.

La pluja fina, la rosada matinera,
Les denes del rosari,
El brancatge abonyagat
Del garrofer centenari.
Canten els poemaris
A la flor de l'alzina, del roure i l'olivera
A l'aire que és mou, que és el vent
I cavalca cap l'Orient.
Quan el silenci és gasiu
El poeta branda ses idees
I enarbora la concòrdia
D'un misteri ple de glòria.
Amb enginy, enriqueix les febleses,
Transforma un indret
On som anònimes les fronteres.

Maria Torrents Salvat, Riudecols.

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

LA PUNTAIRE MIRA AL CEL

Enlaira't, puntaire,
Amb tota il·lusió
I amb neguit d'agulles
Punteja el patró.
Els boixets no paren
I encreuant el fil
Compleixes el repte
Marcant un perfil.
La destresa és signe
De que saps donar
Una forma digna
Amb toc artesà.
La puntaire estima
El seu treball fi
I ella el que voldria
És poder-lo oferir
A un estel que brilla
De dia i de nit,
Va ser patró i guia
I el porta al seu pit.
Fes puntes, puntaire,
Amb tot el teu cor,
Que la vida és aire,
És força i conhort.

Dolors Virgili Recasens, Bràfim

S'ASSEMBLEM ELS HOMES I ELS RIUS?

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

No dic cap disbarat, la capissola
Només albira, és com una olla de cols
Que avivada pel foc de la imaginació
No s'atura i rebull fins a vessar-lo tot.

La seva dèria, només és filosofar,
Inventant, ideant, creant i pensant
Coses de tota mena, com per exemple.
Que s'assemblen els homes i els rius?

De moment em sembla molt desigual
I veig la parentela lluny una de l'altra,
Més com que m'agrada escorcollar,
Qui sap, potser si que tenen semblança

Ja dins la quimera ho posarem a debatre,
Per tant li toca el seny remenar l'olla,
D'un afer que inventant i que és tan dispar
Com si fos una mena d'endevinalla.

Els homes per naturalesa sons sans.
Els rius per naixement sons bons.
La semblança m'agrada, perfecta,
Fins s'atansen i quasi es donen les mans.

Però vist d'una altra manera, renoi.
El riu és maligne, quan, el cel l'esgavella,
I l'home, també s'esgavella i és maligne.
Per tan idèntics com a dues gotes d'aigua.

Sembla que ja hem trobat resposta
De la parentela entre el riu i l'home
En aquest món tot el que té vida
D'una manera o altra pot tenir semblança.

Francesc Rebull Gras, Bràfim

EL PA AMB TOMÀQUET

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

És fill de la nostra terra
Pa amb tomàquet exquisit,
No ha perdut mai cap guerra,
Ni mai ha estat perseguit.

Ell porta la fortalesa
De la gent de la nació
N'ha menjat tota la reialesa
I el més pobre del racó.

És molt bo per a la canalla
I amanit amb oli novell,
Tenim la millor panacea
Tant per al jove com per al vell.

Perquè tothom hi recorre
Quan es troba mig ofegat
Si té un compromís a sobre,
Amb pa amb tomàquet, arreglat!

És un símbol que es passeja
Orgullós per tot arreu,
Es coneix per tota Europa
Amb una fama que no té preu.

I, qui arriba a tastar-lo
En queda tant encisat,
Que vol tornar a provar-lo
A la primera oportunitat.

Com veieu arreu del món
Té molt bona reputació
I davant l'estranger
És el nostre millor ambaixador.

Diem doncs, amb poques paraules,
I sense fer gaires embuts,
Que mai manqui a les nostres taules
El pa amb tomàquet i ses virtuts.

Joan Vilella Casals, Botarell

DOL D'UNA CONVERSA MORTA

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

On vares néixer tu, jo,
I potser nosaltres.

Potser escriuria sense paraules,
Una rialla de claror.
On la sequera rebrotes les plantes
I tot prengué color.

Ulls com gotes d'aigua verda,
Plors d'una dolça i bonica veu,
Pura neu que descobreix el cor,
Dins la fina pal·lidesa de l'amor.

I el teu mirar sorprès, interrogant,
Dins el racó més trist d'un cos pensant,
I et llegeixo els llavis de desig,
En veure't tremolosa, insatisfeta,
Amarga com la fruita poc madura.

Refàs la seva imatge en una obra transitòria,
Amb ganes d'abraçar-lo,
Besar-lo, estimar-lo, escoltar-lo,
Arribant-li al pensament,
Perquè és el teu dol,
Perquè és la teva alegria.

I perquè no deixa de ser,
El teu fill.

Dolor Ollé Aragonès, Vilanova d'Escornalbou

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

ÉS UNA ENGANYIFA

És una enganyifa prestada
Que la vida mai s'ha d'acabar
I entre riure i plorar
Passa el temps en una volada.

Passen els mesos i els anys
L'ahir vell record
Dins el cor
Avui, demà de l'ahir.

Dels jocs d'infantesa
Bell somni de maduresa
Primer amor d'infantesa
Un petó de promesa.

La tendresa de la joventut
que s'obria al món somiat
caminant vers la sentitud
amb pas ben afermat.

Com a la tardor es fulles
La força i la tendresa
Amorteixen la bellesa
Per fer-se despulles.

L'home poc a poc
Resta facultats.

Lluís Nadal Jasan, Botarell

Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou

SÓC JUBILAT

He treballat a la terra
La major part dels meus anys
Fent solcs, he lliurat la meva guerra
Hi he cremat els meus afanys.
A la terra hi he vessat
La ja llunyana joventut
A camp obert, la llibertat
M'ha ensenyat de veritat
Lo guanyat, que no lo perdut.
Em vaig trasplantar a la indústria
Més enllà del mig camí
Al no rendir la meva lluita,
I quan la despensa és buida
Cal buscar poder-la omplir.
Ara, amb els anys, ja sóc lliure
Ja puc dedicar-me a mi
La terra acompanya el meu viure
Ara es tracta de "reviure"
Sols vull conrear l'esperit.
Ja amb reserva les forces
I molts objectius cancel·lats
Faig el treball "oïdes sordes"
I acarono les hores mortes
Poc a poc, sóc jubilat!.

Baldiri Anguera Guitart, Vilanova d'Escornalbou

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

PER A TU, AINA

En algunes trobades de poetes
Celebrades aquí, al nostre poble
He escrit diverses coses
Dirigides a la nostra Vilanova

La meva condició d'agutzil
I de poder treballar per la vila
M'ha donat peu a seguir el fil
I freqüentment poder enaltir-la

També he dedicat algun escrit
A integrants de la meva família
Com al meu germà, nora i fill
Mare política o muller Maria Cinta

Avui no m'expresso com a agutzil,
Ni com espòs ni pare o fill
Dins el meu lèxic simple i rutinari,
Permeteu-me que de manera subtil
Em dirigeixi a vosaltres com a avi

Molt recent la meva jubilació
Un enrenou en el que fer diari
He rebut amb molta satisfacció
el privilegi de ser avi

Un angelet del cel ha baixat
Que respon al bonic nom de Aina
De goig el meu cor ha sadollat
Amb suau música de dolçaina

Ens ha arribat apresudarament
Però sense motivar cap enrenou
Amb discreció i tranquil·lament
De puntetes sense fer soroll

Té una rosa a cada galta
Un nasset graciós i rodonet
Les cametes tenen mida llarga
I els ulls són com dos fanalets

El meu cor, està curullat de tendresa
En sentir el suau batec del seu cor

**Ajuntament de
Vilanova d'Escornalbou**

Embadalit per la seva dolcesa
Enamorat pel seu entranyable candor

El gran arbre de la vida,
Ha arrelat, ha tret nou plançó
Segueix el cognom, persisteix la família
El llinatge, la generació

El feliç natalici ha motivat la meva persona
Em sento més valent, més encoratjat
Un deleitos estat d'eufòria m'acarona
En la meva recent condició de jubilat

Ensenyaré a la meva néta a estimar el seu poble
El seu entorn, a la seva gent
A ésser tota una doneta ferma i noble
Responsable, sòlida i complaent

!Tant de bo, petit Aina!
Que al llarg del teu quotidià itinerari
Puguis sentir-te tan estimada
Com s'ho ha sentit i s'ho sent el teu avi

Permeteu-me que, avui, en aquesta trobada
Llenci un dolç petonet des del més endins del meu cor
Cap a la meva "rateta" la petita Aina
Que li envia el seu avi amb tot l'amor.

!! ... per a tu, Aina!!

Josep Maria Anguera Guitart, Vilanova d'Escornalbou